

บทที่ 1

บทนำ

ความ เป็นมา และความ สำสูของ ปัญหา

ในปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่า การบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน (Orthodontic treatment) เป็นที่สนใจและยอมรับกันมากขึ้น ในกลุ่มคนไข้ที่มารับคำปรึกษาจากทันตแพทย์ คนไข้ของทันตแพทย์จัดฟันมีจำนวนมากขึ้นทุกช่วงอายุของ เด็กและในช่วงวัยผู้ใหญ่ด้วย ทำให้ เกิดข้อสงสัยว่า อายุที่มากที่สุดที่สามารถได้รับการบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟันได้ศิอุช่วง อายุใด และสามารถทำการจัดฟันในคนไข้ผู้ใหญ่ได้หรือไม่ หรืออายุล้มพันธ์กับผลการบำบัด รักษาทางทันตกรรมจัดฟันหรือไม่และอย่างไร นี้เป็นปัญหาใหญ่ที่พบเสมอ ในการปฏิบัติการทางทันตกรรมจัดฟัน (Orthodontic practice) จะนั้น จึงเป็นการ จำเป็นที่จะเน้นถึงความหมายที่แท้จริงของการให้การบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน กล่าวคือ ความละเอียดถี่ถ้วน และความรอบคอบในการพิจารณา วิเคราะห์ วินิจฉัย และวางแผนการ บำบัดรักษาอย่างเหมาะสมสูงสุด ก่อนตัดสินใจให้การบำบัดรักษาตั้งแต่แรกเริ่ม ตลอดจน ความสามารถในการบำบัดรักษา การประเมินผลการบำบัดรักษา และการทำายผลที่จะเกิด ขึ้น เมื่อสิ้นสุดการบำบัดรักษา สิ่งสำคัญที่สุดที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้การบำบัด รักษาทางทันตกรรมจัดฟันก็คือการเจริญเติบโตบริเวณใบหน้า (Facial growth) Burstone⁽¹⁴⁾ เสนอข้อคิดเห็นไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างใบหน้าที่เป็นผลมา จากกระบวนการเจริญเติบโต (process of growth) ไม่อาจให้คำตอบได้ว่ามีมากน้อยเพียง ใด และมีผลอย่างไรต่อการให้การบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน ทั้งนี้เนื่องจากมีความแตก ต่างกันมากในแบบแผนการเจริญเติบโต (growth pattern) ของเด็กแต่ละคน คำตอบของ ปัญหา เหล่านี้จึงจำเป็นจะต้องศึกษาค้นคว้าจากกลุ่มข้อมูลจำนวนมาก เพื่อใช้เป็นแนวทางที่ ปฏิบัติอย่างเหมาะสม

การวิเคราะห์เกี่ยวกับโครงสร้างใบหน้า โครงสร้างขากรรไกรและฟัน (Cephalometric analysis) เป็นหัวใจสำคัญของการวางแผนการรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน (Orthodontic planning) ร่วมกับความจำเป็นที่จะต้องพยายามเข้าใจถึงบทบาทของการเจริญเติบโต และการทำนายการเจริญเติบโตของคนไข้ (Growth prediction) มีการศึกษาเป็นจำนวนมากให้การยืนยันว่า ถึงแม้จะยังเป็นข้อสังสัยอยู่ว่าการบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟันจะเปลี่ยนแปลงแบบแผนการเจริญเติบโตของเด็กหรือไม่ก็ตาม การบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟันมีความสำคัญมากต่อผลขั้นสุดท้ายที่จะเกิดขึ้น ฉะนั้น จึงเป็นความจำเป็นสำหรับทันตแพทย์จัดฟันที่จะต้องพยายามให้การทำนายการเจริญเติบโตของคนไข้ก่อนเริ่มทำการบำบัดรักษา ความสามารถของการทำนายถึงตำแหน่งของกระดูกที่รองรับฟันในระหว่างการบำบัดรักษา และเมื่อสิ้นสุดการบำบัดรักษา จะช่วยให้ทราบถึงตำแหน่งและทิศทางของฟันที่จะเคลื่อนไป ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของการลับฟัน (Occlusal relationship) เพื่อให้ได้ผลการบำบัดรักษาที่ดีและเหมาะสมที่สุด จึงอาจสรุปได้ว่าทันตแพทย์จัดฟันไม่เพียงแต่จะต้องสนใจลักษณะรูปร่างของฟันและโครงสร้างใบหน้า (Dentofacial configuration) ซึ่งได้จากการ Cephalometric analysis เมื่อเริ่มทำการบำบัดรักษาเท่านั้น แต่จำเป็นต้องพิจารณาอย่างเหล่านี้เมื่อสิ้นสุดการบำบัดรักษาด้วยว่า เป็นอย่างไรทั้งในช่วงต้น ๆ ที่เพิ่งจะเสร็จสิ้นการบำบัดรักษา (retentive period) และช่วงหลังจากนั้นอีกระยะหนึ่ง (postretentive period) จุดสำคัญจุดแรกของการให้การทำนายการเจริญเติบโต คือการเข้าใจถึงขบวนการเจริญเติบโตตามปกติ ควบคู่กับผลที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดฟัน รวมทั้งการพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้เมื่อไม่มีการจัดฟัน Grave & Brown⁽²⁶⁾ ได้กล่าวไว้ว่าความแตกต่างในแบบแผนการเจริญเติบโตของแต่ละคนนั้น เป็นผลจากอิทธิพลทางกรรมพันธุ์และสภาพสิ่งแวดล้อม (Complex genetic and environmental interactions) เป็นส่วนใหญ่ แต่สำหรับขบวนการเจริญเติบโต เป็นผลจากอิทธิพลเหล่านี้

ด้วยหรือไม่นั้นยังไม่มีการยืนยันแน่นอน จะนั้น ความแตกต่างของขบวนการ เจริญเติบโตที่นำมาพิจารณาในการปฏิบัติการทางทันตกรรมจัดฟัน จึงมักพิจารณาแต่เฉพาะความแตกต่างของ ช่วงเวลาและความรุนแรงของช่วงการเจริญเติบโต (Timing and intensity of growth events) ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลที่ว่า เด็กแต่ละคนมีขั้นตอนการพัฒนาการทางกายภาพ (Stages of physical development) ในช่วงอายุที่แตกต่างกัน การให้การพิจารณาถึง การเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ (Physiologic change) สภาพของการพัฒนาการ (Developmental status) อัตราการเจริญเติบโต (Growth rate) การเจริญเติบโตเต็มที่ (Maturation) หรือ ความสามารถของการเจริญเติบโต (Growth potential) อีน ๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการวางแผนการบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการให้การทำนายการเจริญเติบโตคือการเจริญเติบโตเต็มที่ ซึ่งมักพิจารณาเป็นระดับของการเจริญเติบโตเต็มที่ (Maturation level) และอัตราการเจริญเติบโตเต็มที่ (Maturation rate) สำหรับระดับของการเจริญเติบโตเต็มที่ อาจพิจารณาจากอัตราการเจริญเติบโต (growth rate) อัตราความเร็วของการเจริญเติบโต (growth velocity) และล้วนที่เพิ่มขึ้นของการเจริญเติบโต (growth increment) ในแต่ละช่วงอายุ หรืออาจกล่าวได้ว่าระดับการเจริญเติบโตเต็มที่กำหนดได้จากอายุตามปฏิทิน (Chronological age) หรือขั้นตอนการพัฒนาการของโครงสร้างร่างกาย (Skeletal developmental stage) ก็ได้ แต่ในการศึกษาค้นคว้าโดยทั่วไปนั้นยืนยันว่าขั้นตอนการพัฒนาการของโครงสร้างร่างกายเป็นตัวกำหนดได้กว่าอายุตามปฏิทิน แต่สำหรับอัตราการเจริญเติบโตเต็มที่กำหนดได้ยาก เนื่องจากมีความผันแปรมากตามอายุปฏิทิน แต่ก็อาจเลือกพิจารณาอัตราการเจริญเติบโตเต็มที่ได้จากอัตราสูงสุดของภาระเจริญเติบโตในด้านความสูงหรือโครงสร้างใบหน้า (Peak growth in body height or Peak growth of face) นักศึกษาค้นคว้าวิจัยล้วนใหญ่เชื่อว่าอายุตามปฏิทินไม่ใช่แนวทางหรือตัวกำหนดที่ดีของ

การบ่งบอกถึงอัตราสูงสุดของการ เจริญเติบโตในด้านความสูง การพยายามทำงาน เกี่ยวกับ ระดับการ เจริญเติบโต เติมที่ และอัตราการ เจริญเติบโต เติมที่ซึ่ง เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งสำหรับ การพิจารณาให้แผนการบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟันของคนไข้แต่ละคน แต่เนื่องจากมีอาจ พิจารณาจากตัวกำหนดที่กล่าวมาแล้วได้ ทั้งนี้ เพราะในคนไข้ล้วนใหญ่มากไม่มีบันทึกของการ เจริญเติบโตที่ผ่านมา เช่น บันทึกเกี่ยวกับความสูงของเด็กในปีก่อน ๆ ซึ่งจะเป็นจะต้องหาแนวทาง อื่นมาพิจารณาแทน แนวทางที่ เป็นไปได้ของกำหนดการกำหนดระดับการ เจริญเติบโต เติมที่และอัตรา การเจริญเติบโต เติมที่ ได้แก่ อายุของฟัน (Dental age) อายุกระดูกหรืออายุของโครงสร้างร่างกาย (Skeletal age) เพศ (Sex of child) การพัฒนาการของอวัยวะระบบสืบพันธุ์ (Sexual development) รูปร่างของเด็ก (Body type) และอื่น ๆ ในจำนวนตัวกำหนดนี้ถือว่า อายุของกระดูกเป็นตัวกำหนดถึงการ เจริญเติบโต เติมที่ของโครงสร้างร่างกาย (Skeletal maturation) ที่เหมาะสมที่สุด มีการศึกษามากมายที่ยืนยันให้เห็นว่า อายุกระดูก มีคุณค่ามากกว่า อายุตามปฏิทิน สำหรับการกำหนดถึงการ เจริญเติบโต เติมที่ทางกายภาพหรือการประเมินผล เกี่ยวกับความสามารถของการเจริญเติบโตของเด็กด้วย ฉะนั้น การหาอายุกระดูกของคนไข้ซึ่ง เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของการให้แผนการบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน

มีหลายวิธีสำหรับการหาอายุกระดูกของเด็ก Hunter⁽³⁶⁾ ให้ข้อเสนอแนะว่า การหาอายุกระดูกจากภายนอก รังสีเอ็กซ์ของกระดูกมือและข้อมือ (Hand-wrist radiograph) เป็นส่วนที่น่าสนใจและให้ผลน่าพอใจต่อ毫克คันคว้า ส่วนใหญ่ในที่ส่วนที่มีความกว้างกว่า ส่วนอื่น ๆ ของโครงสร้างร่างกาย เช่น เดียวกับอีกหลา ฯ การศึกษาที่ให้การยืนยันในข้อเสนอแนะนี้ จนสามารถกล่าวได้ว่า การประเมินผลจาก Hand-wrist radiograph เป็นส่วนหนึ่งของข้อพิจารณาทั้งหมดในการวางแผนการบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน และในบางครั้งอาจเกิดข้อสงสัยว่า น้ำหนา อายุกระดูกจากกระดูกบริเวณใบหน้ามากกว่า กระดูกมือและข้อมือ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า อัตราการเจริญเติบโต และการเจริญเติบโต เติมที่ของกระดูกแต่ละชิ้น มีลักษณะเฉพาะของตัวเอง และก็

เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าการเจริญเติบโตของกระดูกในหน้ามีความล้มเหลวในการให้แผนการบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟันมากกว่าส่วนอื่น ๆ คำอธิบายสำหรับคุณแม่เหล่านี้ยังไม่เป็นที่ยืนยันแน่นอน เพียงแต่เป็นที่ยอมรับของนักค้นคว้าส่วนใหญ่ว่ามีความล้มเหลวอย่างมากระหว่างการเจริญเติบโตของโครงสร้างใบหน้ากับการเจริญเติบโตของโครงสร้างร่างกายทั้งหมด ฉะนั้น อายุกระดูกที่หาได้จากการสำรวจส่วนใดส่วนหนึ่งของโครงสร้างร่างกายก็จะใช้อ้างอิงถึงโครงสร้างร่างกายทั้งหมดรวมทั้งโครงสร้างใบหน้าด้วย เหตุผลอีกประการหนึ่งของความนิยมใช้ Hand-wrist radiograph ในกำกับดูแลเด็ก คือการเจริญเติบโตของกระดูกมีอ่อนไหวและนิ่วเมื่อยังคงการเกิดกระดูก (center of ossification) เกิดขึ้นมากหมายในช่วงเวลาที่แตกต่างกันอย่างค่อนข้างชัดเจน ทั้ง shafted และ non-shafted bones

เมื่อพิจารณาถึงตอนนี้แล้ว ก็อาจจะสามารถให้คำอธิบายถึงการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดของการให้การบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟันได้ มีหลายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถของการเจริญเติบโตของเด็ก แต่ถ้าพิจารณาเฉพาะอัตราการเจริญเติบโต ก็อาจจะกล่าวได้ว่าช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดของการจัดฟันคือ ช่วงอายุที่มีอัตราสูงสุดของการเจริญเติบโต อย่างรวดเร็วในช่วงวัยรุ่น (Peak or maximum velocity puberal growth spurt) ด้วยเหตุผล 2 ประการคือ 1) เป็นช่วงเวลาที่มีการเจริญเติบโตเกิดขึ้นมากที่สุด ฉะนั้นจะเป็นการลดการเคลื่อนที่ที่ต้องการให้สูงที่สุด โดยเช่นว่า เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนในร่างกายที่เกิดในช่วงเวลานี้ ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่า อายุที่มากที่สุดที่ยังควรให้การบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟันนั้น ไม่ควรเกินช่วงอายุที่มีอัตราสูงสุดของการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของเด็กเป็นราย ๆ ไป

อาจสรุปได้ว่า อายุกระดูกที่ได้จาก Hand-wrist radiograph นั้น สามารถแสดงให้เห็นถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของขบวนการเจริญเติบโตของโครงสร้างร่างกาย ของเด็กจนถึงช่วงมีการเจริญเติบโตเต็มที่ได้ โดยเฉพาะช่วงที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ในช่วงวัยรุ่น จุดที่น่าสนใจมากได้แก่ การปรากฏให้เห็นครั้งแรกของ เงาภาพกระดูก แอคตักเตอร์-เซลซามอยด์ (Initial appearance of ossification of adductor sesamoid bone) การเจริญเติบโตของกระดูกส่วนต่าง ๆ ของนิ้วหัวแม่มือ นิ้วซึ้งและนิ้วกลาง (Epiphyso-diaphyseal fusion of distal, middle and proximal phalanges of the first, second and third fingers) และการเจริญเติบโตของกระดูกขาเมท (Ossification stages of hamate bone) ปรากฏการณ์เหล่านี้ จะเกิดที่ช่วงเวลาแตกต่างหรือใกล้เคียงกัน ในช่วงอายุที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ช่วงวัยรุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะเห็นได้ว่า กระดูกแอคตักเตอร์-เซลซามอยด์ เป็นเพียงกระดูกขี้น เดียวของกลุ่มกระดูกบริเวณนิ้วและข้อมือ ที่จะเริ่มมีการเจริญเติบโตเกิดขึ้น และเริ่มปรากฏให้เห็นในช่วงอายุที่เริ่มย่างเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นของเด็ก ด้วยเงาภาพที่ค่อนข้างชัดเจนในระดับความชำนาญ ความเข้มที่แตกต่างกันใน Hand-wrist radiograph

การศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับ Hand-wrist radiograph ในส่วนที่แสดงถึงความสมพันธ์กับช่วงอายุที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงวัยรุ่น เป็นที่นิยมแพร่หลายในต่างประเทศ นับตั้งแต่ประเทศทางอเมริกา ยุโรป สแกนดิเนเวีย ออสเตรเลีย และออสเตรีย จนเป็นที่ยอมรับกัน เป็นส่วนใหญ่ เกี่ยวกับความสำคัญหรือความจำเป็นของการประเมินถึงการเจริญเติบโตเต็มที่ของโครงสร้างร่างกาย จาก Hand-wrist radiograph โดยมุ่งหวังให้สามารถบ่งบอกถึงช่วงอายุที่มีอัตราสูงสุดของการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงวัยรุ่น หรือช่วงอายุที่เหมาะสมมากที่สุดต่อการให้การบำบัดรักษาทางทันตกรรมชั้นพื้น การศึกษาค้นคว้าที่ยืนยันความสำคัญของ Hand-wrist radiograph นั้น ได้แก่ ค่ามาตรฐานต่าง ๆ ที่ใช้เป็นมาตรฐาน

อ้างอิงได้ (referenced standards) ซึ่งได้จากการศึกษาระยะยา (Longitudinal study) ของกลุ่มเด็กอย่างกลุ่มใหญ่ เช่น Greulich & Pyle Standard, Todd's Atlas of skeletal maturation เป็นต้น

ในความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญนักหมายเพียงว่า Hand-wrist radiograph น่าจะเป็นแนวทางความถูกต้องทางหนึ่งของการให้การทำนายถึงการเจริญเติบโตของร่างกายร่วมกับการให้การพยากรณ์และการวางแผนการรักษาทางทันตกรรมจัดฟันในเด็กไทย อย่างไรก็ตามยังไม่มีการศึกษาอย่างแท้จริงถึงความสัมพันธ์ต่าง ๆ เหล่านี้เลย นับตั้งแต่การกำหนดช่วงอายุที่เป็นการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงวัยรุ่น ขั้นตอนการเจริญเติบโตตั้งแต่แรกเริ่มของกระดูกบริเวณมือและข้อมือ ตัวกำหนดหรือแนวทางที่บ่งบอกถึงภาวะที่มีการเจริญเติบโต เดิมที่ (Indicator of maturity) เช่น การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการเริ่มมีเสียงแตกหัว (Voice change) การเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก (Menarche) เป็นต้น รวมทั้งการให้การวิเคราะห์วินิจฉัยทางทันตกรรมจัดฟัน (Orthodontic analysis) สำหรับเด็กไทยโดยเฉพาะ จะด้วยเหตุผลของการไม่มีข้อเท็จจริงของประโยชน์หรือผลลัพธ์ของการนำ Hand-wrist radiograph เข้ามาร่วมในการพิจารณาให้แผนการบำบัดรักษาทางทันตกรรมจัดฟัน หรืออาจจะยังเป็นข้อสงสัยว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้จะเหมาะสมกับเด็กไทยมากน้อย เป็นที่น่าพอใจหรือไม่อย่างไร จึงทำให้การประเมินผลจาก Hand-wrist radiograph นั้นไม่เป็นที่สนใจนัก สำหรับทันตแพทย์จัดฟันโดยทั่วไป ฉะนั้นถ้าจะเริ่มต้นค้นคว้าข้อเท็จจริง เพียงจุดเล็ก ๆ ก็น่าจะเป็นพื้นฐานเบื้องต้น หรือเป็นแนวทางทางทางหนึ่งของความน่าจะเป็นอีกหลาย ๆ แนวทางที่จะตามมาในภายหลังได้ กำหนดจุดเริ่มแรกของปัญหาที่พบใน Hand-wrist radiograph คือ Initial appearance of adductor sesamoid และ Stages of epiphyseal-diaphyseal fusion of distal phalanx of the third finger ในช่วงอายุต่าง ๆ รวมถึงความเกี่ยวข้องที่อาจมีได้กับคุณลักษณะทางเพศที่บ่งบอกถึงการย่างเข้าสู่ความเป็นหญิง

เป็นสาขของเด็ก โดยเฉพาะลักษณะของการเริ่มมีประจำ เดือนครั้งแรกของหญิง ที่สามารถบอกกล่าวได้ชัดเจนกว่าลักษณะของการเริ่มมีเสียงแตกห้าวของชาย

รัตภูประลักษณ์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเจริญเติบโตของกระดูกแอดเด็ค เตอร์ เชลซามอยด์
2. เพื่อศึกษาแบบแผนการเจริญเติบโตของกระดูกปลายนิ้วมือกลาง
3. เพื่อศึกษาความเกี่ยวข้องของการเจริญเติบโตของกระดูกแอดเด็ค เตอร์ เชลซามอยด์ และกระดูกปลายนิ้วมือกลาง
4. เพื่อศึกษาช่วงอายุโดยเฉลี่ยในหญิงไทยที่เริ่มมีการเจริญเติบโตและพัฒนาการของกระดูกแอดเด็ค เตอร์ เชลซามอยด์
5. เพื่อท่านายอายุกระดูก (อายุโครงสร้างร่างกาย) จากการเจริญเติบโตของกระดูกแอดเด็ค เตอร์ เชลซามอยด์ และกระดูกปลายนิ้วมือกลาง

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุตามปฏิทิน (chronological age) กับอายุกระดูกหรืออายุการเจริญเติบโตของโครงสร้างร่างกาย (Skeletal age)
2. ผลของการวิจัยสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการวิเคราะห์และการวางแผนการรักษาที่เหมาะสมทางสาขานักกรรมจัดฟัน
3. เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับ Hand-wrist Radio-graphic Interpretation ของหญิงไทย อายุ 8 - 16 ปี ในขอบเขตการใช้ประโยชน์ทางทันตกรรมจัดฟัน

4. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน และแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

5. เพื่อประโยชน์ทางสาขาวิชานิติเวชวิทยา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาเฉพาะในหญิงไทยช่วงอายุ 8 – 16 ปี เนื่องจากเป็นช่วงอายุที่เด็กมีการเปลี่ยนแปลงของการเจริญเติบโตของโครงสร้างร่างกายอย่างมาก

2. กระดูกปลายนิ้วมือกลาง เป็นส่วนของกระดูกนิ้วมือที่มี secondary ossification center (Epiphysis) เพียงอันเดียว และเป็นส่วนของกระดูกที่อยู่ตรงตำแหน่งที่ตั้งมากที่สุดกับปริมาณรังสีเอ็กซ์ที่มาก ระหว่างนิ้วและยังเป็นส่วนที่เห็นได้ชัด เจنمากกว่าส่วนอื่น การพิจารณาถึงขั้นตอนของ epiphyso-diaphyseal fusion กำหนดจากความกว้างของเบาหวานของไอกะไฟเชียลโลร็อก คาร์ทิเลจ เพลท (Diaphyseal growth cartilage plate)

3. อายุที่เริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก (age at menarche) กำหนดได้ค่อนข้างแน่นอนและใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่าการกำหนดอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงของการเริ่มมีเสียงแตกห้าวในชาย

4. กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา มีคุณลักษณะตามเกณฑ์กำหนดดังทุกประการ กล่าวคือ

4.1 เป็นหญิงไทย

4.2 เป็นคนดัดมือขวา

4.3 ไม่มีความพิการหรือความไม่สมประกอบของมือข้าย

4.4 การเจริญเติบโตและสุขภาพของร่างกายเป็นปกติ

4.5 ไม่มีประวัติการเป็นโรคร้ายแรง หรือโรคเกี่ยวกับกระดูก

4.6 สามารถให้ประวัติการมีประจำเดือนครั้งแรกได้อย่างถูกต้อง

5. ข้อมูลของการวิจัย ได้จากการนำกลุ่มหัวอย่างไปรับการถ่ายภาพรังสีเอกซ์ ของมือช้ำยขนาดเท่าของจริง ณ ภาควิชา รังสีวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนำภาพถ่ายที่ได้ไปผ่านกรรมวิธีการล้างรูป ณ สาขาวิชารังสีวินิจฉัย โรงพยาบาลศิริราช โดยการดำเนินการเป็นวันต่อวัน เพื่อให้ได้แผ่นภาพถ่ายรังสีเอกซ์ที่มีคุณภาพ และเป็นแหล่งข้อมูลของการวิจัย

6. ข้อมูลของการวิจัยเกี่ยวกับการเจริญเติบโตของกระดูกแอดเด็ค เทอร์ เชลชา-มอยด์ และกระดูกปลายนิ้วมือกลางช้ำย อาศัยการวัดโดยตรงจากแผ่นภาพถ่ายรังสีเอกซ์ของมือช้ำย โดยวิธีการวัดค่าระดับที่ของค่าความดีของ เงาภาพรังสีเอกซ์กระดูกแอดเด็ค เทอร์ เชลชา-มอยด์ และค่าความยาวของส่วนต่าง ๆ ของกระดูกปลายนิ้วมือกลางช้ำย ตามลำดับ

7. ข้อมูลของการวิจัยเกี่ยวกับอายุตามปฏิทินและประวัติการมีประจำเดือนครั้งแรก ได้จากบันทึกประจำเดือนนักเรียนและแบบสอบถามที่กำหนดดังนี้

8. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มหัวอย่างทุกคนโดยตรง 3 ระยะ เพื่อการเปรียบเทียบ ช่วงท่าทางของแต่ละระยะประมาณ 3 เดือน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ดำเนินการเฉพาะในหญิง ด้วยเหตุผลว่า คุณลักษณะทางเพศที่บ่งบอกถึงการเริ่มเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น หรือการเริ่มเป็นหนุ่ม เป็นสาขาวง เด็กนั้น การพิจารณาถึงประวัติการมีประจำเดือนครั้งแรกจะค่อนข้างแน่นอนและใกล้เคียงความเป็นจริงมากกว่าการกำหนดถึงช่วงเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงของการเริ่มมีเสียงแตกห้าวในชาย

2. ดำเนินการถ่ายภาพรังสีเอกซ์เฉพาะของมือช้ำย ด้วยเหตุผลว่า ในคนนัดมีข่าวจะมีการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของกระดูกมือช้ำยมากกว่าของกระดูกมือช้ำย ตามข้อสรุปของ Todd⁽⁶²⁾

3. อายุตามบัญชีนิของกลุ่มตัวอย่างนับจาก วัน เดือน ปี เกิดตามบันทึกประจำเดือนนักเรียน ถึง วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการถ่ายภาพรังสีเอกซ์ของมือข้ายาระยะที่หนึ่ง

4. อายุที่มีประจำเดือนครั้งแรก นับจาก วัน เดือน ปี เกิดตามบันทึกประจำเดือนนักเรียน ถึง วัน เดือน ปี หรือปีที่ให้ประวัติว่ามีประจำเดือนครั้งแรก ตามแบบสอบถามที่กำหนดด้าน

5. วิธีการถ่ายภาพที่กำหนดให้วัดอยู่ใกล้ฟิล์มมากที่สุด หรือระยะห่างวัดกับฟิล์ม เป็นสูนย์แล้ว จะได้ภาพที่มีขนาดของภาพเท่ากับขนาดของรังสี ฉะนั้น การถ่ายภาพโดยให้มือข้ายาวแบบบนคลาสเซททันน์ ก็จะได้ภาพถ่ายรังสีเอกซ์ของมือข้ายาน้ำเท่าของจริง

6. วิธีการถ่ายภาพที่กำหนดให้รังสีตกตั้งจากกับฟิล์ม และวัดอยู่ในแนวตั้ง ด้วย จะได้ภาพที่มีการบิดเบี้ยวแนวยิ่งที่สุด ฉะนั้น การจัดตำแหน่งให้แหล่งกำเนิดรังสีอยู่ตั้งฉากกับฟิล์ม และน้ำมือกลางข้ายาวอยู่ในแนวตั้งจะดีกว่า ก็จะได้ภาพถ่ายรังสีเอกซ์ของกระดูกน้ำมือกลางข้ายาวที่มีลักษณะใกล้เคียงของจริงมากที่สุด

7. เครื่องมือถ่ายภาพรังสีเอกซ์ของการวิจัย เป็นเครื่องมือถ่ายภาพรังสีเอกซ์ในสภาพการณ์ปกติของการใช้งานในภาควิชารังสีวิทยา คณะทันตแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถือว่ามีประสิทธิภาพของการใช้งานได้ดี

8. เครื่องมือล้างฟิล์มรังสีเอกซ์แบบอัตโนมัติของการวิจัย เป็นเครื่องมือล้างฟิล์มรังสีเอกซ์ในสภาพการณ์ปกติของการใช้งาน ในสาขาวิชารังสีวิทยา โรงพยาบาลศิริราช ซึ่งมีการควบคุมกรรมวิธีการล้างฟิล์มรังสีเอกซ์ให้ด้วยมาตรฐาน ถือว่ามีประสิทธิภาพของการใช้งานได้ดี

9. ข้อกำหนดของการตั้ง เครื่องมือถ่ายภาพรังสีเอ็กซ์ของการวิจัย ได้จากการทดลองตัดแปลงก่อนดำเนินการวิจัย เพื่อให้ได้ภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ของมือช้ำยที่เหมาะสมกับกรรมวิธีของการล้างรูปภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ที่ได้ควบคุม เพื่อจะให้ได้ภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ของมือช้ำยที่มีคุณภาพ

10. เครื่องมือวัดค่าความดำของ เงาภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ของการวิจัย เป็นเครื่องมือวัดค่าความดำของ เงาภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ในสภาพการณ์ปกติของการใช้งานในกองบ้องกัน อันตรายจากรังสี กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข ถือว่ามีประสิทธิภาพของ การใช้งานได้ดี

11. ฉากรวมรังสีเอ็กซ์ที่ติดมากับคลาสเซททันนี้มีผลต่อการประภูมิของความดำ เงาภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ เพื่อให้ผลของฉากรวมรังสีเอ็กซ์เป็นตัวแปรคงที่ในการ เปรียบเทียบ จึง กำหนดใช้คลาสเซทท์เฉพาะ 2 คลาสเซทท์เท่านั้น กลุ่มตัวอย่างคนใดใช้คลาสเซทท์อันใดในการ ถ่ายภาพระยะที่หนึ่ง ก็จะใช้คลาสเซทท์อันนั้นในการถ่ายภาพระยะที่สองและระยะที่สามด้วย

12. เป็นที่ประจักษ์ว่าการปฏิบัติงานทางรังสีเอ็กซ์นั้นมีอาจควบคุมปริมาณการปล่อย รังสีเอ็กซ์จากเครื่องกำเนิดรังสีได้อย่างสมบูรณ์ การเกิดรังสีเอ็กซ์ไม่คงที่ตลอดเวลา จึงมิอาจ จะทำให้เกิดภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ที่มีความดำของเงาภาพถ่ายได้ เมื่อกันทุกประการ เมื่อถ่ายใน เวลาต่างกัน ฉะนั้นการปฏิบัติงานทางรังสีที่ต้องการ เปรียบเทียบันั้นจึงจำ เป็นต้องอาศัยตัวแปรคง ที่อื่น ๆ ในการวิจัยนี้อาศัยเครื่องมืออุปกรณ์ เนียมส เตปเวค์ เป็นตัวแปรคงที่ ที่จะให้ระดับความดำ ของ เงาภาพหลาย ๆ ระดับความดำในแผ่นภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์เดียวกัน ค่าความดำของ เงาภาพ ถ่ายที่ต้องการนั้นเมื่อค่าความดำ เป็นระดับ ความดำใดของ เงาภาพตัวแปรคงที่ในภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ เดียวกัน การ เปรียบเทียบจึงเกิดขึ้นได้

ความจำถ้าดีของการวิจัย

1. การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของโครงสร้างร่างกายในช่วงวัยรุ่น (Puberal skeletal growth spurt) เป็นข้อกำหนดส่วนใหญ่ของเด็กวัยรุ่นในช่วงอายุ 8 – 16 ปี แต่การวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะในเพศหญิง ฉะนั้นจะพบว่าอายุที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของโครงสร้างร่างกายจะเป็นอายุที่ช่วงต้นของช่วงอายุ 8 – 16 ปี เนื่องจากหญิงมักจะมีการเจริญเติบโตของร่างกายเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นได้เร็วกว่าชาย⁽⁷⁾
2. การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของโครงสร้างร่างกายในช่วงวัยรุ่น เป็นเพียงข้อกำหนดส่วนใหญ่ของช่วงอายุ 8 – 16 ปี แต่ไม่ใช่ข้อกำหนดเฉพาะ และเนื่องจากการเจริญเติบโตของร่างกายมนุษย์นั้นเป็นเรื่องซับซ้อนที่มิอาจกำหนดได้แน่นอน ฉะนั้นความผันแปรจึงอาจเกิดได้เสมอ แม้จะได้พิจารณาถึงความน่าจะเป็นอย่างละเอียดก็ตาม
3. อิทธิพลต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการเจริญเติบโตของร่างกาย เป็นข้อกำหนดสำคัญที่มีผลต่อความกระจายของผลการวิจัยที่อาจเกิดขึ้นได้ อิทธิพลต่าง ๆ เหล่านี้ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจและสังคม ฐานะความเป็นอยู่ ประเภทของอาหารการกิน ระดับความรู้ ความสามารถ ตลอดจนสภาพลีบแลดล้อม และอื่น ๆ อิทธิพลเหล่านี้มีผลต่อความจำถ้าดีของประชากรอย่างมาก
4. กลุ่มตัวอย่างของ การวิจัย ประกอบด้วยกลุ่มอายุกลางประมาณ 21 คน การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็น 3 ระยะ ในช่วงเวลานานประมาณ 6 เดือน มีผลทำให้มีการลดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 10
5. แบบสอบถาม เกี่ยวกับประวัติการมีประจำเดือนครั้งแรก กลุ่มตัวอย่างบางคนให้ข้อมูลได้เป็น วัน เดือน ปี บ้างให้ข้อมูลได้แค่เป็น เดือน ปี และบางคนก็ให้ได้แค่ปีเท่านั้น

6. ความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ทำการวิจัย คือ

6.1 เครื่องมือถ่ายภาพรังสีเอกซ์ เครื่องมือล้างรูปภาพถ่ายรังสีเอกซ์ และ เครื่องมือวัดค่าความดำของเงาภาพถ่ายรังสีเอกซ์ เป็นเครื่องมือที่มีแหล่งกำเนิดจากแรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสสลับทั้งสิ้น แรงเคลื่อนไฟฟ้ากระแสสลับที่ไม่คงที่มีผลต่อประสิทธิภาพการใช้งานของ เครื่องมือเหล่านี้

6.2 น้ำยาชนิดต่าง ๆ (Kodak) ที่ใช้สำหรับกรรมวิธีล้างฟิล์มรังสีเอกซ์ นั้น เม็จะได้ควบคุมอุณหภูมิของน้ำยาและช่วงเวลาของการผ่านเข้าไปในน้ำยาล้างชนิดต่าง ๆ ให้คงที่แล้ว น้ำยาล้างแต่ละชนิดก็ยังมีอิทธิพลต่อผลของระดับความดำของ เงาภาพถ่ายรังสีเอกซ์ แต่ละแผ่นภาพถ่ายที่ผ่านกรรมวิธีการล้างในเวลาต่างกัน

6.3 ความไม่สม่ำเสมอของความหนาแต่ละระดับของอุปกรณ์ เทปเวดจ์ เป็นผลทำให้ค่าความดำของ เงาภาพถ่ายรังสีเอกซ์แต่ละระดับมีห趴在 ๆ ค่าความดำ การวิจัยนี้ ใช้ค่าความดำ เฉลี่ยบริเวณศูนย์กลางของแต่ละระดับความดำ

คำจำกัดความ

1. ทสูงไทย : "ทสูง" ถือสูชาติ มีพ่อแม่ถือสูชาติไทยด้วย
2. คนดั้นดื่นข้าว คุณที่ใช้มือขวา เป็นหลักนำ เมมอในการกระทำการใด ๆ
ที่เป็นงานของการใช้มือ โดยอาจจะใช้หรือไม่ใช้มือข้าย
เป็นส่วนช่วยก็ได้ ของความ เป็นปกตินิสัย
3. ภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ของมือและข้อมือข้าย (Left hand-wrist radiograph)
: ภาพถ่ายรังสีเอ็กซ์ที่แสดงให้เห็นถึงเบาหวานรังสีเอ็กซ์
ของกระดูกมือและข้อมือข้าย ได้แก่ กระดูกข้อมือ (wrist
bones) กระดูกฝ่ามือ (metacarpal bones) กระดูก
นิ้วมือ (phalangeal bones) รวมทั้งกระดูกแอดดัคเตอร์
เชสชามอยด์ (adductor sesamoid) และ เฟล็กเซอร์
เชสชามอยด์ (flexor sesamoid) ที่เริ่มปรากฏตั้งแต่
ข่วงรยรุ่น และอาจจะรวมถึงส่วนปลายของกระดูกปลาย
แขน (distal end of radius and ulna bones)
ด้วย นอกจากนี้ยังรวมถึงเบาหวานรังสีเอ็กซ์ของลักษณะ
รูปร่างของเนื้อเยื่ออ่อนของมือ (soft tissue
contour) และอลูมิเนียมสเต็ปเวดจ์ A และ B
(aluminium step wedge A and B) บนแผ่นภาพถ่าย
รังสีเอ็กซ์ เดียวกันทุกแผ่น

4. กระดูกแอดดัคเตอร์ เชลซามอยด์ (Adductor sesamoid หรือ Ulnar sesamoid of metacarpo-phalangeal joint of the thumb)

: เป็นขันหนึ่งในจำนวนกระดูก เชลซามอยด์ ทั้ง 5 ขัน ที่จะปรากฏให้เห็นได้ในมือของช่วงรับผู้ใหญ่ เป็นกระดูกที่มีตัวແහນงออยู่ตรงบริเวณข้อต่อของกระดูกนิ้วหัวแม่มือกับกระดูกฝ่ามืออันที่หนึ่ง (กระดูกฝ่ามือที่อยู่ในแนวเล้นตรง เดียวกับกระดูกนิ้วหัวแม่มือ) (metacarpo-phalangeal joint of the thumb) พนการปราภูของกระดูกแอดดัคเตอร์ เชลซามอยด์ ในช่วงรับรุนของทุกคน

5. กระดูกปลายนิ้วมือกลาง (Distal phalanx III หรือ distal phalanx of the third finger)

: เป็นกระดูกส่วนที่มีศูนย์กลางของการเกิดกระดูกหรือศูนย์กลางของการเจริญเติบโตเป็นกระดูก (ossification center) 2 ศูนย์กลาง กล่าวคือ 1 ไ道ไฟเซียล เช่น เตอร์ (diaphyseal center) และ 1 อิพิไฟเซียล เช่น เตอร์ (epiphyseal center) ทั้ง 2 ศูนย์กลางจะมีการเจริญเติบโตออกทุกทิศทาง ที่น่าสังเกตคือตรงบริเวณไ道ไฟเซียล โกรห ควรทิเลจ เพล็ท (diaphyseal growth cartilage plate) ที่อยู่ระหว่างศูนย์กลางทั้ง 2 นี้ ขณะที่มีการพอกของแคลเซียมของการเกิดเป็นกระดูก (calcification) ของศูนย์กลางทั้ง 2 ไ道ไฟเซียล โกรห ควรทิเลจ เพล็ท จะแอบลง ๆ จนไม่ปราภู เมื่อการเกิดกระดูกสิ้นสุดลง

6. สุนย์กลางของการเกิดกระดูกหรือสุนย์กลางของการเจริญเติบโต เป็นกระดูก (Ossification center)

: บริเวณแรกที่มีการพอกของแคลเซียมของการเกิดเป็นกระดูก ต่อจากนั้นจะมีการขยายออกจนกล้ายเป็นกระดูกทั้งขี้น กระดูกฝ่ามือและกระดูกนิ้วมือทุกขี้นจะประกอบด้วยสุนย์กลางของการเกิดกระดูกอย่างน้อยที่สุด 2 สุนย์กลาง คือ สุนย์กลางของการเกิดกระดูกปฐมภูมิ และทุติยภูมิ อย่างละ 1 สุนย์กลาง แต่กระดูกข้อมือและกระดูกเขลษามอยด์จะประกอบด้วยสุนย์กลางของการเกิดกระดูกปฐมภูมิเพียง 1 สุนย์กลางเท่านั้น

7. ไ道อะไฟเซียล เชนเตอร์ (Diaphyseal center)

: ไ道อะไฟซีส (Daiphysis) เป็นสุนย์กลางของการเกิดกระดูกปฐมภูมิ (Primary ossification center)

8. อิพิไฟเซียล เชนเตอร์ (Epiphyseal center)

: อิพิไฟซีส (Epiphysis) เป็นสุนย์กลางของการเกิดกระดูกทุติยภูมิ (Secondary ossification center)

9. ไ道อะไฟเซียล โกรท คาร์ทิเลจ เพล็ท (Diaphyseal growth cartilage plate)

หรืออิพิไฟเซียล โกรท คาร์ทิเลจ เพล็ท (Epiphyseal growth cartilage plate)

ทางกายวิภาคศาสตร์

: เป็นกระดูกอ่อนที่กำลังเจริญเติบโตหรือเป็นบริเวณที่ยังเป็นกระดูกอ่อน ในเด็กที่ยังมีการเจริญเติบโตของโครงสร้างร่างกาย เป็นบริเวณลิ้นสุดหรือบริเวณเชื่อมต่อระหว่างไ道อะไฟซีสและอิพิไฟซีส เป็นบริเวณสุดท้ายของการมีแคลเซียม

ภาพออกของกระดูก ในภาพถ่ายรังสีเอกซ์จะเห็นเป็นเงาภาพเส้นทึบดำ (radiolucent line) มีความกว้างของเส้นทึบดำเด่นในเด็กที่ยังมีการเจริญเติบโตของโครงสร้างร่างกายโดยทั่วไป แต่ถ้าลิ้นสุดการเจริญเติบโตหรือเมื่อไครอะไฟเซียล เช่นเตอร์ และอพิไฟเซียล เชน-เตอร์ มีการเจริญเติบโตเดิมที่ เงาภาพเส้นคำนีจะหายไปกลับเป็นเงาภาพขาว (radiopaque area) กลับเป็นส่วนหนึ่งของกระดูก จนแยกไม่ออกในเด็กที่มีการเจริญเติบโตของโครงสร้างร่างกายลิ้นสุดแล้ว

10. การเชื่อมต่อ กันของไครอะไฟเซียล อพิไฟเซียล (Diaphyseal epiphyseal fusion)

: การเชื่อมต่อ กันของ อพิไฟโซ ไครอะไฟเซียล (Epiphysodiaphyseal fusion) เมื่อ การเจริญเติบโตที่เกิดจากศูนย์กลางของการเกิดกระดูกปฐมภูมิและทุติภูมินามาพบกัน เป็นจุดเริ่มต้นของการบ่งบอกถึงการลิ้นสุดการเจริญเติบโตของกระดูกนั้น ๆ

11. อลูมิเนียม สเต็ป เวดจ์ (Aluminium step wedge)

: เพนนิโตรมิเตอร์ (Penetrometer) เป็นเครื่องมือสำหรับอย่างหนึ่งสำหรับการใช้งานทางด้านรังสีเทคนิค มีลักษณะเป็นแผ่นอลูมิเนียมขนาดเท่ากันช้อนทับกันหลายแผ่น ในลักษณะหลั่นแบบขั้นบันได หรือเป็นแท่งอลูมิเนียมที่มีหลายชั้น ช่วงความหนา ลดหลั่นกันตามลำดับแบบขั้นบันได เงาภาพรังสีเอกซ์ของอลูมิเนียม สเต็ป เวดจ์จะปรากฏเป็น

ระดับความชำนาญความเข้มลดลงกันตามลำดับ ช่วงที่มีความหนาน้อยที่สุด จะปรากฏ เงาภาพรังสี เอ็กซ์ที่มีความเข้มสูงที่สุด และ เป็นระดับที่ต้นของระดับที่ค่าความเข้มสูดในท่านองกลับกัน ช่วงที่มีความหนามากที่สุดจะปรากฏ เงาภาพรังสี เอ็กซ์ที่มีความเข้ม ที่น้อยที่สุด และ เป็นระดับที่ท้ายของระดับที่ค่าความเข้มตัวย